

noget paa dem. Det tror jeg ingenlunde er Tilfældet; de vilde meget let have kunnet klare sig igennem et Udvalg. Fremdeles har man oprettet en meget stor Række ny Embeder, samt forhøjet Lønninger, og man har forladt alle de gamle Standpunkter i denne Sag, som det ærede Medlem for Langeland nylig har fremhævet. Man har forladt Adgangen for kvindelige Elever, forladt Fordringen om, at Adjunkterne skulle have større Timeantal o. s. fr. Man har fuldstændig forladt de gamle Standpunkter, og hvad er det saa, man byder derfor? Man stiller os i Udsigt noget, vi aldrig have set! Man byder os som Kompensation en Forventning, om hvilken man har læst nogle modsigende Beretninger i Bladene. En Beretning er kommen fra et Bureau og en anden Beretning fra en Rigsdagsmand, men hvilken der er rigtig og hvilken ikke, det er der ingen, der ved, og hvad Resultatet kan blive, er der endnu mindre nogen, der ved. Under disse Omstændigheder kan jeg ikke andet end stemme mod det foreliggende Lovforslag, og det agter jeg at gøre.

Jens Buxf: Jeg kuade egentlig tage mig grumme let de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Årsens, thi siden jeg har haft Ordet sidst, ere baade den officielle Ordfører og, jeg kan vel sige, Højres Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem for Helsing (Gold), staaet op og have fuldstændig gendrevet det ærede Medlem. Jeg kunde altsaa tage mig det grumme let. Da det ærede Medlem for Årsens havde Ordet første Gang i Dag, gav han ved sine Udtalelser Anledning til, at vi fik denne Forhandling, idet det ærede Medlem stod op og viste os i Perspektiv, hvad vi kunde vente som Løn, naar vi gik med til disse Lønningslove. Anden Gang talte han vidt og bredt om, hvordan Overenskomsten var lavet, og hvordan Bevilgelserne vare. Siden har jo imidlertid Udvalgets ærede Ordfører, som jo dog er den officielle Ordfører for Flertallet i Sagen, og det ærede Medlem for Helsing med mange klare og tydelige Ord sagt, at det gjaldt kun denne Lov, at denne Lov i og for sig, bortset fra alle andre Sager, var en god Lov, som man kunde stemme for i og for sig. Men derved desavouerede de jo fuldstændig det ærede Medlem fra Årsens; derfor kunde jeg altsaa for saa vidt godt have frasaldet at svare det ærede Medlem, hvem hans egne Partifæller have desavoueret, men jeg skal dog give ham et Svær navnlig paa et Punkt, som ganske særlig vil vise, hvorledes det ærede Medlem stemmer for det samme nu, som jeg og mine Venner have

stemt for. Naar han talte om Landhøpolitik og de deslige Resultater i forrige Samling, skal jeg kun nævne nogle ganske faa Ting uden Motivering — thi det motiverer sig selv — for at vise, hvorfor jeg med Rette kan sige, at det er en ganske mærkelig Landhøpolitik, som de Herrer førte i Fjor, og som de føre i Aar. I Fjor fik vi disse deslige Bøttelser paa Sukker og Petroleum, men se, om vi derfor fik noget gjort for de 20,000 Husmænd i Sjælland, og se, om vi i den Samling eller i Aar have kunnet komme videre med Loven om smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, eller om vi fik Landhøhøjskolen, naagtet det blev til Evidens paavist her i Salen, at det var nødvendigt at bygge paa Landhøhøjskolen, og at dette særlig var af Interesse for Landmændene. Det ærede Medlem fra Ruds-Bedby (Tauber) og jeg stillede Forslag om Bøttelse i nogle Statter, medens vi til Gengæld vilde hjælpe Finansministeren til Indtægter ad anden Vej, men kunde vi opnaa det? Nej, vi kunde opnaa noget andet, nemlig at faa væltet over paa Amtsskolefondene Byrder, som virkelig ingenlunde hørte hjemme der. Vi skulde give Lærere, der havde betalt en billig Alderdomspræmie, en Ekstrabonus! Det var de Herrer Landpolitik (Berntsen: I den Sag vare vi jo enige). Ja, det glæder mig, at vi vare enige, saa var jeg altsaa paa den rette Side der. Naar det ærede Medlem dvælede ved, at jeg skalde have stemt for de Lønninger, her er Tale om, og at mine Venner i Udvalget ogsaa havde tilraadet dem, saa forbauser det mig, at det ærede Medlem i denne Sal vil komme med saadanne Godtlobs- — jeg vil ikke kalde det Vittigheder men — Godtlobsudtalelser; thi han maa dog vide, at jeg og mine Venner ville have noget mere Arbejde for disse Benge. og saa meget praktisk Mand er det ærede Medlem dog, at han maa vide, at den, der arbejder 8 Timer, arbejder mere end den, der arbejder i 4. (Berntsen: Det kommer an paa, hvad han bestiller.) Her er det Statsarbejde, der er Tale om! Det er ganske naturligt, at jeg og mine Venner holdt paa, at naar vi skulde give mere Løn, saa vilde vi ogsaa have mere Arbejde derfor. Men det ærede Medlem vil, at de skulle have god Løn, men ikke arbejde i Forhold dertil. Det kalder jeg en daarlig og upraktisk Politik. Det ærede Medlem maa altsaa kunne forstaa, at vi paa denne Maade have kunnet stemme for højere Lønninger, det er der god Mening i. Det ærede Medlem har imidlertid nu gjort os den Tjeneste, at vi her have kunnet faa yderligere pointeret, hvad det er, der sker paa det rent